

“...เวลานี้คนกำลังวิ่งตาม**ไอ้หลังลาย** มันกำลังจะตายรู้ไหมล่ะ **ไอ้หลังลายก็ธนบัตร**นั่นแหละจะเป็นอะไร
 ท่านมีมาไว้สำหรับความจำเป็นในการแลกเปลี่ยนซื้อขายกันธรรมดา ท่านไม่ได้มีมาไว้ให้คนเป็นบ้าวิ่งตาม**ไอ้หลังลาย**นะ **ไอ้หลังลาย**ก็ประกาศจะตายจะมีอะไร
 มาสมมุติขึ้นไซ้ธรรมดา แต่นั่นมันไม่ได้เพียงเท่านั้นมันติดมันดินเลย**ไอ้หลังลาย**ไป **ไอ้หลังลาย**เป็นเจ้าอำนาจใหญ่โตละทุกวันนี้
 บีบบี้สี่ไฟโลกให้ติดให้เดินไปทั่วหน้ากันหมดเศรษฐกิจไม่พอ **ไอ้หลังลาย**คว้าเรื่อย ๆ เวลาตายแล้วไม่เห็น**ไอ้หลังลาย**ไปเผา ก็มีแต่พื้นแต่ไฟ มีแต่ถ่านมีแต่ไฟฟ้าเผากันเท่านั้น
ไอ้หลังลายมันเฉยไม่เห็นมีอะไร เวลายังมีชีวิตอยู่ติดกับมันจนจะเป็นจะตาย ได้มาทำอะไรไม่พอได้**ไอ้หลังลาย**นี้ ไม่มีใครพอ ติดตลอดเวลา
 นี้ละถึงได้ว่าพวกบ้ากับ**ไอ้หลังลาย** เอามาใช้เฉยๆ ก็รู้อยู่แล้วว่าเอามาใช้เป็นความสะดวกต่อกันเท่านั้น
 ไม่ได้หมายถึงเอามาใช้จนกระทั่ง**ไอ้หลังลาย**เผาหัวคนแทนไฟ...”หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน “**ความโลภจะทำลายชาติ**” ๒๑ พ.ย.
 ๒๕๔๘ “...มีแต่เรื่องของกิเลสทั้งนั้นเหยียบหัวคน ๆ อะไรก็ไม่รู้ ดินน้ำลมไฟต้นไม้ภูเขาแร่ธาตุต่าง ๆ ก็มีอยู่เต็มแผ่นดินแต่ไหนแต่ไรมา
 เอามาสมมุติเป็นเงินเท่านั้นก็เป็นบ้ากัน กระดาษเห็นไหมละเอามาพิมพ์เป็น**ไอ้หลังลาย**มันเหยียบหัวคนแหลกหมด เวลานี้**ไอ้หลังลาย**มีอำนาจมากนะ
 คนเอามาใช้ให้ได้ประโยชน์มันไม่ได้เป็นประโยชน์ มันเป็นโทษแก่คนเพราะคนไม่รู้จักประมาณ ถ้ารู้จักประมาณสิ่งเหล่านี้มาเป็นประโยชน์ทั้งนั้น
 เพราะท่านทำไว้เพื่อเป็นประโยชน์ไม่ใช่ทำเพื่อความฉิบหายอย่างที่เป็นอย่างนี้เป็นอยู่เวลานี้ โถ เหนือเป็นบ้ากันเลยนะ กระดาษ ถ้าว่าเงินเหรียญก็แร่ธาตุต่าง ๆ
 เหมือนหินนั่นคิดแปลอะไรกัน มันหากเป็นบ้ากันเฉย ๆ มนุษย์เรา อยู่ที่ไหนเหมือนงจักรระฆังหมันตัว ๆ อยู่ภายในใจ
 กิริยาอาการร่างกายภายนอกนี้เก็บไว้ประดับหน้าร้าน ดูวาสงบเสงี่ยม ภายในเป็นไฟ ๆ อยู่ ดูภายในนั่นสิ
 นี่คิดภายในนะที่เอามาพูดนี้ไม่ได้คิดภายนอกนะ...”หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน

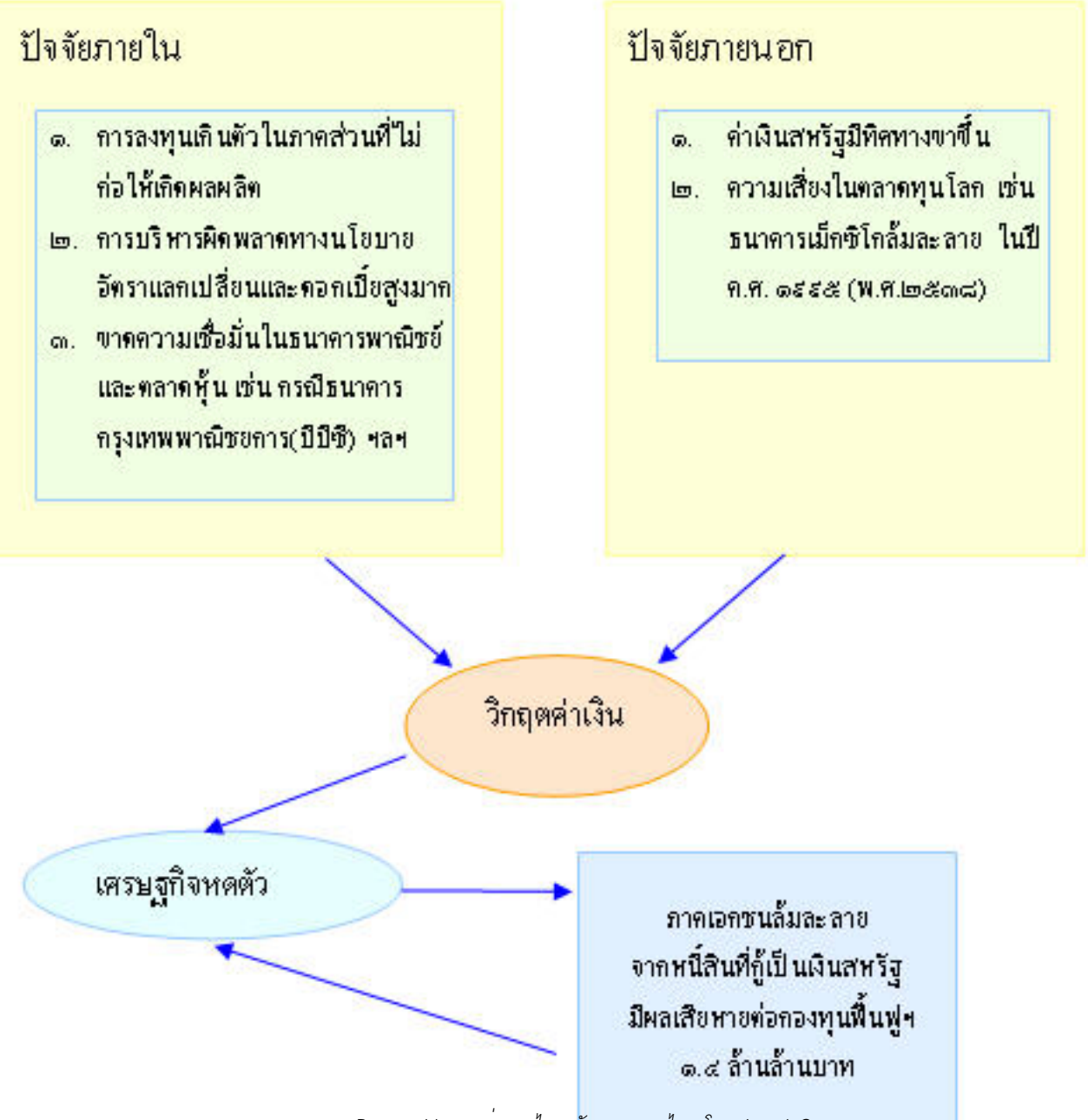
“ความพอดี” ๗ ก.ค. ๒๕๓๘

[1]วิกฤตเศรษฐกิจของประเทศไทยเกิดจากการพัฒนาอย่างรวดเร็ว “แบบก้าวกระโดด” ขณะที่พื้นฐานทางเศรษฐกิจของประเทศไทยยังไม่เข้มแข็ง จุดตั้งต้นของวิกฤตครั้งสำคัญในประวัติศาสตร์ไทยเริ่มตั้งแต่ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๓๓ เมื่อได้มีการตัดสินใจจะพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการเงินในภูมิภาค และมีความชัดเจนขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๓๓ เมื่อได้เริ่มดำเนินนโยบายเปิดเสรีทางการเงิน ในขณะที่ยังคงรักษาช่วง (band) อัตราการแลกเปลี่ยนที่แคบมากไว้ (ประมาณ ๒๕ บาท เท่ากับ ๑ เหรียญสหรัฐ) แทนที่จะเลือกใช้อัตราแลกเปลี่ยนที่ยืดหยุ่นมากกว่านี้ ทำให้หลายฝ่ายมองว่าเป็นความผิดพลาดในการดำเนินนโยบายทางการเงินครั้งสำคัญ และกลายเป็นระเบิดเวลาที่ทำให้เกิดวิกฤตเศรษฐกิจในปี พ.ศ. ๒๕๔๐

[1] อ่านรายละเอียดเพิ่มเติมได้จากเอกสารรายงานผลการวิเคราะห์และวินิจฉัย ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสถานการณ์วิกฤตทางเศรษฐกิจ (ผลสอบธนาคารแห่งประเทศไทย) เสนอโดย คณะกรรมการศึกษาและเสนอแนะมาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบการเงินของประเทศ (ศปร.)

เศรษฐกิจการเงินเคยผูกค่าเงินบาทกับเงินปอนด์ และได้เปลี่ยนมาผูกกับค่าเงินดอลลาร์สหรัฐ มาเป็นเวลานาน จากนั้นจึงมีการผูกค่าเงินบาทกับตะกร้าเงินซึ่งก็ยังคงสัดส่วนของเงินดอลลาร์สหรัฐ เป็นหลัก และเมื่อปี พ.ศ.๒๕๑๕ ได้เปิดเสรีทางการเงินและอนุญาตให้กู้เงินต่างประเทศผ่าน BIBF* ปัจจัยที่เกิดขึ้นระหว่างปีพ.ศ. ๒๕๓๕ ถึง ๒ ก.ค. ๒๕๔๐ อันนำไปสู่วิกฤตค่าเงิน โดยไทยต้องสูญเสียทุนสำรองจำนวนมหาศาล จนไม่สามารถรักษาระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบคงที่อีกต่อไป

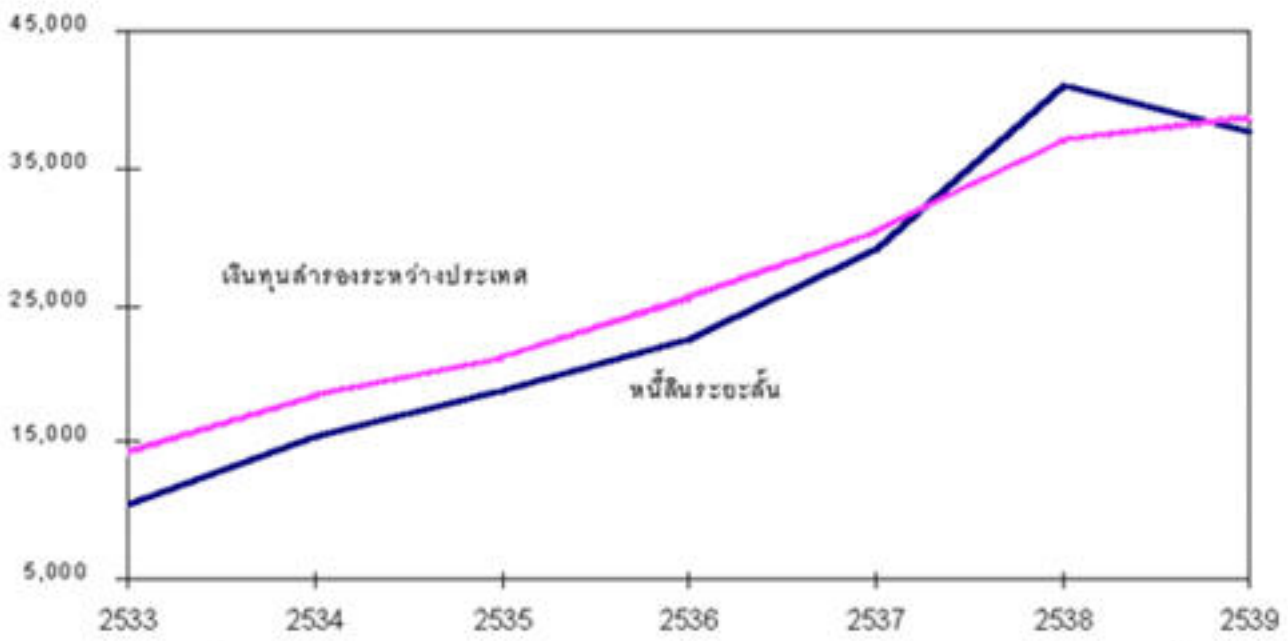

ในช่วงเวลาเดียวกันนั้นประชาชนผู้ออกมาก็เกิดความไม่มั่นใจในด้านคุณภาพของสินทรัพย์และความมั่นคงของระบบสถาบันการเงินและของธนาคารพาณิชย์บางแห่งอีกด้วย และเมื่อมีข่าวลือแพร่กระจายออกไปอย่างกว้างขวางว่าสถาบันการเงินบางแห่งประสบปัญหาจนถึงขั้นไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปอีกได้ ยิ่งทำให้ประชาชนขาดความเชื่อมั่น และพากันระดมถอนเงินที่ฝากไว้

ในขณะนั้นสถาบันการเงินหรือธนาคารพาณิชย์ก็มีปัญหาขาดสภาพคล่องในการไถ่ถอนเงินฝากของประชาชน ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้ให้ **กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน** (กองทุนฟื้นฟู) ให้การสนับสนุนสภาพคล่องด้วยการให้กู้ยืมตามความต้องการทุกกรณี แต่ได้กำหนดให้ผู้กู้ยืม (คือสถาบันการเงินและธนาคารพาณิชย์) นำเอาสินทรัพย์ ๒ เท่ามาเป็นหลักประกัน อย่างไรก็ตามแม้รัฐบาลและธนาคารแห่งประเทศไทยจะพยายามเร่งแก้ปัญหาดังกล่าวแต่เนื่องจากมีการวิเคราะห้และมีข่าวลือต่างๆ สะพัดออกมามากมาย

ต่อมา

(ล้านดอลลาร์สหรัฐ)

เงินฝากระหว่างประเทศและหนี้สินระยะสั้น ระหว่างปี พ.ศ. 2533-2539
ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

จากจุดนี้ทำให้รัฐบาลโดยขอเสนอสุดท้ายของธนาคารแห่งประเทศไทย จำเป็นต้องสั่งปิดกิจการสถาบันการเงินเป็นการชั่วคราว โดยสั่งปิดรอบแรกจำนวน ๑๖ แห่งในวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๓๕ อย่างไรก็ตาม แม้จะกำหนดให้เปิดรับชำระหนี้สินได้ แต่เนื่องจากสถาบันการเงินทั้ง ๕๘ แห่งไม่สามารถให้บริการด้านธุรกรรมทางการเงินอื่นๆ ซึ่งถือเป็นปกติวิสัยของลูกค้าสินเชื่อโดยทั่วไป จึงทำให้ฐานะและการดำเนินงานของลูกค้าด้านสินเชื่อได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงทันที

คุณภาพของสินทรัพย์ของสถาบันการเงินเหล่านี้จึงเสื่อมลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลกระทบเชื่อมโยงไปถึงคุณภาพสินทรัพย์ของระบบการเงินของประเทศที่เหลือจึงเสื่อมคุณภาพไปด้วย

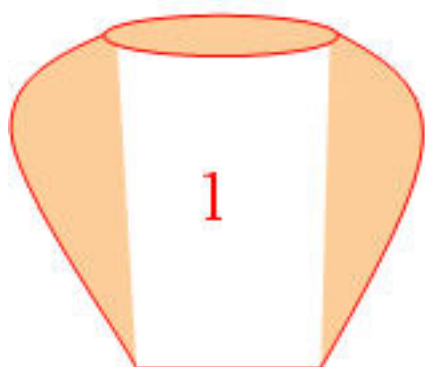
เท่ากับเป็นการซ้ำเติมการถดถอยของระบบเศรษฐกิจไทยในช่วงภาวะวิกฤตให้หนักยิ่งขึ้น และเนื่องจากกองทุนฟื้นฟูฯ เป็นนิติบุคคลในธนาคารแห่งประเทศไทย ความเสียหายที่เกิดขึ้นทั้งหมด จึงกลายเป็นหนี้สาธารณะ และเป็นการของชาติ

เงินบาทไม่เป็นเศษกระดาษ..เพราะอิงคลังหลวง

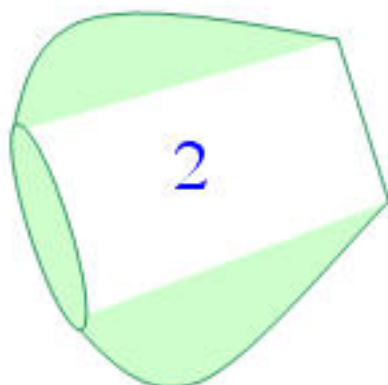
ในด้านทุนสำรองระหว่างประเทศ จากการโจมตีค่าเงินบาทอย่างต่อเนื่องของกองทุนเก็งกำไรตั้งแต่ปลายปี พ.ศ. ๒๕๓๙ จนกระทั่งเข้าสู่ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยที่ธนาคารแห่งประเทศไทยไม่ลดอัตราดอกเบี้ยหรือทำให้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนยืดหยุ่นขึ้นทำให้ต้องสูญเสียทุนสำรองระหว่างประเทศมากขึ้นเรื่อยๆ และรุนแรงมากที่สุดในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๐

ธนาคารแห่งประเทศไทยได้แก้ไขปัญหาค่าเงินบาทโดยการทุ่มทุนสำรองระหว่างประเทศเป็นมูลค่ามหาศาลเข้ามาพยุงหรือปกป้องค่าเงินบาทอย่างขาดความรอบคอบ ส่งผลให้สูญเสียทุนสำรองระหว่างประเทศจากเดิมที่เคยมีถึงประมาณ ๓๙,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในสิ้นปี พ.ศ. ๒๕๓๙ เหลือ ๒๖,๖๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ (เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๐) และลดลงเหลือ ๒,๘๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ (เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๐) ประเทศไทยจึงต้องประสบกับภาวะล้มละลายทางการเงินจนต้องยอม "ประกาศลอยตัวค่าเงินบาท" อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๐ จนกระทั่งในช่วงเดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๐ นับจากต้นปีได้เพียง ๗ เดือนเศษ ทุนสำรองระหว่างประเทศสุทธิก็ได้ลดลงเหลือเพียง ๑๕๘ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เท่านั้น

	ตารางที่ 1	
	องค์ประกอบของทุนสำรองทางการของไทย	
	ณ วันที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2540	

ไอ้ทองคำหลวง
(ทุนสำรองเงินตรา)

ไอ้ทุนสำรองทั่วไป

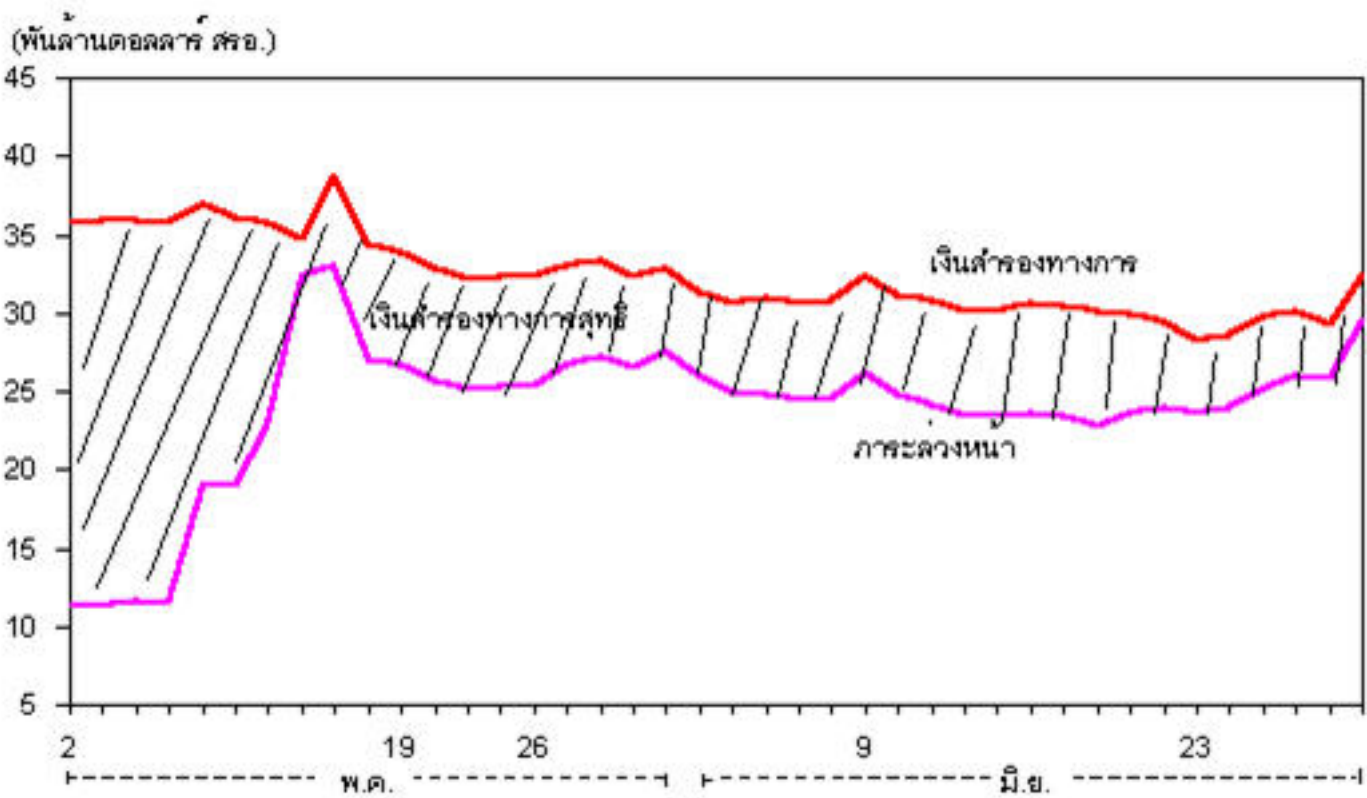
ไอ้ทุนรักษา ระดับอัตรา

วิกฤตเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทำให้ทุนสำรองย่อยยับไป ๒ ไอ้ เหลือเพียง“ไอ้ทองคำหลวง” ช่วยค่าเงินบาทไทยไม่ให้ตกต่ำลงไปกว่านี้ จนเกือบจะเป็น“เศษกระดาษ”

	กู้ IMF เพิ่มทุนสำรอง	
เมื่อทุนสำรองทางการ	ลดลงหรืออยู่ในระดับวิกฤต ต่างประเทศขาด (ขาด) ที่มีเงินสำรอง	เงินสำรองทางการ

ดังนั้น รัฐบาลจึงตัดสินใจขอความช่วยเหลือทางการเงินและวิชาการจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ(IMF) โดยกู้ในวงเงิน ๑๔,๒๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพื่อนำเงินที่ไปทดแทนทุนสำรองซึ่งร่อยหรอลงจากภาวะวิกฤต โดยรัฐบาลมีได้นำเงินกู้ไปใช้จ่ายแต่อย่างใด ทั้งนี้รัฐบาลได้มอบหมายให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นผู้ลงนามในหนังสือแสดงเจตจำนง (Letter of Intent) ขอความช่วยเหลือจาก IMF เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๔๐ ทำให้รัฐบาลต้องผูกพันเงื่อนไขกับ IMF ไว้หลายประการ โดยถือเป็นการผูกพันต่อภาครัฐด้วย ทำให้รัฐบาลต้องมีวาระการพิจารณาร่างหนังสือแสดงเจตจำนงก่อนลงนามผูกพันโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย นอกจากนี้เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะรัฐมนตรียังมีมติแต่งตั้งรองนายกรัฐมนตรีคนหนึ่งเป็นประธานคณะกรรมการกำกับแผนฟื้นฟูเศรษฐกิจตามเงื่อนไขของ IMF ดังนี้

“ให้ส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการและให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ในการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการดังกล่าว เพื่อให้สัมฤทธิ์ผลตามเงื่อนไขเวลาและเป้าหมายที่ได้ตกลงกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศต่อไป”

ทุนสำรองสุทธิหดหายกว่า ๑ หมื่นล้านเหรียญสหรัฐ
เหลือประมาณ ๑๕๘ ล้านดอลลาร์สหรัฐ. ต้องพึ่ง IMF

ความช่วยเหลือภาวะวิกฤตค่าเงิน

จากการช่วยเหลือทำ
ให้ทุนสำรองเพิ่มขึ้น
(เพื่อรักษาค่าเงินบาท)

รัฐบาล

- ใช้มาตรการดอกเบี้ยสูงเพื่อพยุงค่าเงิน
- ขายสินทรัพย์ในประเทศเพื่อตั้งกูดเงินตรา
จากต่างประเทศ โดย ปรส.

เข้าไปรณทู้เงินจาก IMF

- IMF
- ธนาคารกลางประเทศต่างๆ
- JEXIM (มิชชาว่า)

ความช่วยเหลือภายในประเทศ

- คลังหลวงเป็นตัวหลักในการรักษาค่าเงิน
บาทเพราะ มีกฎหมายรักษาไว้ (พ.ร.บ.
เงินตรา ๒๕๐๑)
- โครงการช่วยชาติ บริจาคเข้าคลัง หลวง

ก่อให้เกิด
หนี้ IMF

ขาดทุน ทำให้
เพิ่มหนี้กองทุนฟื้นฟูฯ

เงื่อนไขหนึ่งที่ถูกกำหนดไว้ในหนังสือแสดงเจตจำนงกับ IMF ก็คือจะดำเนินนโยบายการคลังที่เข้มงวด	ซึ่งกำหนดว่าต้องมึงงบประมาณเกินดุล และหารายได้ของรัฐมี
---	--

สำหรับผลกระทบจากการปิดกิจการสถาบันการเงิน ๕๔ แห่งนานถึง ๗-๙ เดือน ทำให้ลูกหนี้ได้รับผลกระทบอย่างมาก กลายเป็นลูกหนี้เสียเกือบทั้งหมด จากนั้นปรส. ได้ดำเนินการต่อ โดยนำสินทรัพย์ของสถาบันการเงินที่ไม่ผ่านเกณฑ์ให้ตกไปเป็นสินทรัพย์ของกองทุนฟื้นฟูฯ และเข้าสู่กระบวนการ ปรส. โดยจัดจำหน่ายด้วยวิธีการประมูลขายสินทรัพย์ทั้งหมดออกไป เพื่อให้สินทรัพย์เหล่านั้นถูกถ่ายโอนไปสู่มือของเอกชน

หวังช่วยให้การแก้ปัญหาระหว่างเจ้าหนี้กับลูกหนี้ทำได้โดยเร็ว ช่วยให้อกิจการของลูกหนี้ฟื้นตัวได้เร็ว และจะเป็นผลดีต่อเศรษฐกิจโดยรวมด้วยในแง่ของการจ้างงานสร้างรายได้และรักษารายได้ของประชาชนที่เกี่ยวข้อง

จากปัญหาในด้านทุนสำรองระหว่างประเทศ ปัญหาในด้านภาวะอัตราดอกเบี้ยสูง ปัญหาในด้านสภาพคล่องและการประกอบธุรกรรมทางการเงิน ปัญหาทางธุรกิจที่ได้เคยมีกับลูกหนี้ของสถาบันการเงินที่ถูกปิดกิจการได้ขาดสะบั้นลง ปัญหาค่าเงินบาทที่ได้ลดลงทำให้ภาระหนี้สินที่เป็นเงินตราต่างประเทศสูงขึ้น และปัญหาความไม่สามารถอำนวยความสะดวกของระบบสถาบันการเงินเป็นการทั่วไป ปัญหาต่างๆ เหล่านี้ย่อมจะกระทบต่อฐานะและการดำเนินงานของภาคเศรษฐกิจที่แท้จริง ทั้งในด้านการเงิน การผลิต การตลาด และการจ้างงาน

รวมทั้งความสามารถในการชำระหนี้ ซึ่งในท้ายที่สุดจะมีผลในด้านคุณภาพของลูกหนี้ของสถาบันการเงิน ทำให้ความมั่นคงของระบบการเงินไทยทรุดลงอีก เพราะปัญหาที่จะเกิดขึ้นต่อไปคือหนี้เสียจะเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้สถาบันการเงินไทยซึ่งเพิ่งผ่านวิกฤตปัญหาความไม่มั่นคงของประชาชนผู้ออม เกิดปัญหาเกี่ยวกับความมั่นคงในด้านหนี้เสียเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วอีกด้วย

ในด้านภาคประชาชน สำหรับประชาชนผู้ออมซึ่งไม่ได้มีผลกระทบจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจของประเทศมากนัก ก็ได้มีพฤติกรรมในการลดการใช้จ่ายใช้สอยลง สำหรับภาคประชาชนที่อยู่ในตลาดแรงงานซึ่งรวมถึงทั้งระดับบริหารและลูกจ้าง ทั้งในภาคเอกชนและลูกจ้างราชการ ก็มีความพะวงต่อสถานการณ์ในการทำงานนำไปสู่การใช้จ่ายใช้สอยที่ลดลง

สำหรับประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศซึ่งมีฐานะยากจนและเป็นลูกจ้างรายวันก็มีปัญหาจากการถูกให้ออกจากงานและการลดลงของรายได้ ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นที่ชัดเจนว่าการอุปโภคบริโภคในระบบเศรษฐกิจมหภาคก็จะลดลงไปด้วยอย่างมาก

จะคงเหลือเพียงแต่ในด้านภาคการเกษตรที่ยังพอได้รับประโยชน์บ้างจากการขายผลิตผลทางการเกษตรที่มีมูลค่าเป็นเงินบาทมากขึ้น จึงทำให้ภาคการเกษตรสามารถรองรับสภาพการณ์พ้นจากงานโดยทั่วไปได้ในระดับหนึ่ง

ประวัติความเป็นมาของกองทุน

กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน จัดตั้งขึ้นตามพระราชกำหนดแก้ไขพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2528 โดยมีเจตนารมณ์เพื่อดำเนินมาตรการให้ความช่วยเหลือทางการเงินเพื่อฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน ให้มีความมั่นคงและเสถียรภาพ โดยเฉพาะเมื่อมีวิกฤตการณ์ร้ายแรงเกิดขึ้นในระบบสถาบันการเงิน ภายใต้กรอบนโยบายของธนาคารแห่งประเทศไทยและรัฐบาล รวมถึงการให้ประกันความเสียหาย และการให้ความช่วยเหลือทางการเงินตามสมควรแก่กรณีสำหรับผู้ฝากเงินของสถาบันการเงิน เนื่องจากสถาบันการเงินประสบวิกฤตการณ์ทางการเงินอย่างร้ายแรง การบริหารจัดการทรัพย์สิน หนี้สินและพันธบัตรกองทุน การกำกับดูแลการจัดการด้านนโยบายบริหารสินทรัพย์ และสถาบันการเงินที่กองทุนเป็นผู้ถือหุ้น ตลอดจนดำเนินการเพื่อเรียกเก็บหนี้ บังคับชำระหนี้และหลักประกันในส่วนที่บุคคลภายนอกเป็นหนี้กองทุน ศึกษาและเตรียมการจัดตั้งสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

สถานะของกองทุน

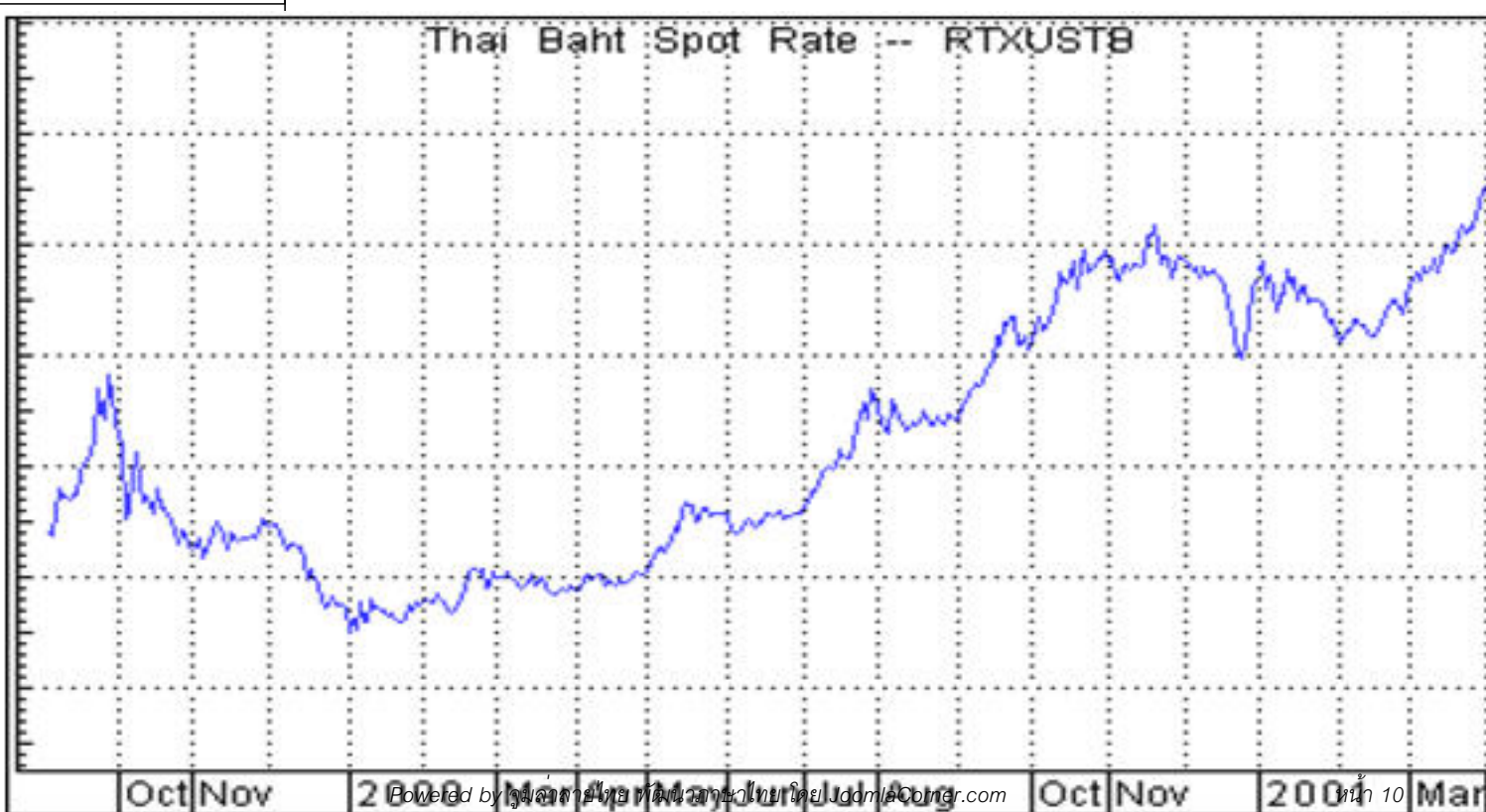
กองทุนมีฐานะทั้งเป็นส่วนหนึ่งและเป็นนิติบุคคลแยกต่างหากจากธนาคารแห่งประเทศไทย

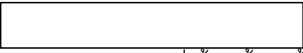
ในส่วนของการบริหารงานกองทุนเป็นฝ่ายหนึ่งของธนาคารแห่งประเทศไทย

โดยสายจัดการกองทุนและหนี้ทำหน้าที่ในการบริหารภายใต้กรอบของคณะกรรมการจัดการกองทุน มีการจัดทำบัญชีและงบประมาณเป็นของกองทุนเอง และมีสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจบัญชี

โดยได้รายงานผลการสอบบัญชีนั้นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและแจ้งธนาคารแห่งประเทศไทยเพื่อทราบ

การที่ค่าเงินบาทได้ลดลงจากเดิมที่เคยอยู่ในระดับ ๒๕-๒๖ บาทต่อ ๑ เหรียญสหรัฐ มาอยู่ในระดับ ๔๐ กว่าบาทต่อ ๑ เหรียญสหรัฐ ก็ได้ก่อให้เกิดปัญหาต่อภาคการลงทุนที่ได้มีการ

จากสภาพที่ได้เกิดขึ้นมาทั้งหมดนี้ ทำให้เศรษฐกิจมหภาคของประเทศได้รับผลกระทบอย่างมาก โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (จีดีพี) ต่ำลงติดลบอย่างรุนแรง ความมั่นใจทั้งในและนอกประเทศอยู่ในสภาพที่เปราะบาง ประชาชนต่างก็เดือดร้อนกันถ้วนหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนที่ยากจน และเนื่องจากกองทุนฟื้นฟูฯ มีภาระมากในการแก้ไขปัญหาระบบสถาบันการเงินของประเทศ ขณะที่กองทุนฟื้นฟูฯ เองก็ไม่มีทรัพยากรเป็นของตัวเอง จึงต้องอาศัยการกู้ยืมเงินระยะสั้นในตลาดเงินเพื่อรองรับภาระของตนเกือบทั้งหมด หนี้สินของกองทุนฟื้นฟูฯ จึงกลายเป็นหนี้สาธารณะซึ่งเมื่อมีความเสียหายเกิดขึ้นก็จะต้องตกเป็นภาระของรัฐบาลต่อไป

วิกฤตเศรษฐกิจครั้งนี้ได้เป็นปรากฏการณ์แต่เฉพาะในประเทศไทยเท่านั้น ยังได้ลุกลามไปอีกหลายประเทศในทวีปนี้ ทำให้เกิดเป็นวิกฤตภูมิภาคเอเชีย และได้ส่งผลกระทบต่อกำลังซื้อและความมั่นใจของผู้ประกอบการทั้งจากภายในและภายนอกประเทศเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ผลของวิกฤตยังกระทบต่อเศรษฐกิจทั่วโลก โดยความรุนแรงที่สุดจะอยู่ในประเทศแถบเอเชีย

ผลของเหตุการณ์ส่งผลกระทบต่อการณ์ละลายของภาคการเงินและตลาดทุนของประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นในเอเชีย อเมริกาใต้ ยุโรปตะวันออก รวมทั้งประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ญี่ปุ่น จีน สหรัฐอเมริกา และยุโรป ต่างก็ประสบกับภาวะเศรษฐกิจถดถอย

สำหรับประเทศที่ประสบปัญหาทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรง ได้แก่ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ รวมถึงไทยก็จำเป็นต้องขอความช่วยเหลือจาก IMF หลังจากประเทศไทยได้เข้ารับความช่วยเหลือจาก IMF ไปได้ระยะหนึ่งก็ได้ถูกวิจารณ์อย่างแพร่หลายว่า

ประเทศไทยประสบกับความตกต่ำอย่างรุนแรงเกินความจำเป็น เพราะนโยบายของ IMF

ดังกล่าวนอกจากจะไม่สามารถแก้ปัญหาเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นได้แล้วกลับเป็นการซ้ำเติมปัญหาให้หนักขึ้น และเกิดความเสียหายแก่ระบบเศรษฐกิจอย่างมาก

อย่างไรก็ตาม วิกฤตเศรษฐกิจปี พ.ศ. ๒๕๔๐ นั้นได้ถูกบ่มเพาะมาก่อนหน้านั้นเป็นเวลาหลายปีแล้ว การชี้หน้าให้หลงเดินทางผิดของ IMF

จึงไม่ใช่ต้นเหตุของปัญหาเพียงอย่างเดียว แต่เป็นเพราะการที่คนไทยใช้เงินอย่างฟุ่มเฟือย หลงในอำนาจเงิน อำนาจทุน ฟุ้งเฟ้อ สูญสลาย

เปรียบได้กับแมลงเม่าที่หลงแสงไฟยอมยอมนิดที่จะบินเข้าหาภัย ซึ่งในข้อนี้ก็เป็นที่ต้นเหตุวิกฤตการณ์ของชาติด้วยเช่นกัน

ลำดับเหตุการณ์ล่มสลายสถาบันการเงิน

